

Mediální stroj na výrobu konsenzu se zadřel na rozporu s realitou

- editor007 | 11. června 2024

ČESKO: Nebudu komentovat zisky a ztráty jednotlivých politických uskupení, ale zmíním to, co tyto volby odkryly v plné nahotě. Nadvláda liberálních médií a progresivních influencerů po letech skončila. A už se nevrátí.

Volby do europarlamentu patří k těm, v nichž mají jednotliví kandidáti snadnější cestu k vítězství, danou nízkou volební účastí a specifickým složením voličů, kteří k těmto volbám chodí. Respektive, chodili. Tentokrát se u voleb objevily i další skupiny občanů, a na rozdíl od let předchozích, už nešlo jen o hlasy eurofilů, ale naopak uskupení alternativních a k Evropské unii kritických.

Jak je možné, že získaly tolik mandátů, když jsou naše média v podstatě do jednoho liberální, progresivní a prozápadní? A jak je možné, že uspěly kontroverzní osobnosti, když se je moderátoři snažili pranýřovat, marginalizovat a na všech frontách připískávat jen těm svým? Jednoduše. Právě proto.

To, co si společnost myslí, už na mediálním narativu až tak nezávisí. Narativ je dnes módní termín, ale je používán takřka výhradně pro alternativu, ačkoli by daleko lépe vystihoval právě stav v současném mainstreamu. Mediální stroj na výrobu konsenzu se zadřel. A zadřel se přesně na tom, na čem jednou skončí každá propaganda. Na rozporech s realitou.

Liberální Twitter STAN nepomohl

Dokonce si myslím, že média sehrála roli negativní zpětné vazby. Po duelu Filipa Turka s Danuší Nerudovou, kdy už to vypadalo, že je snad moderátorka CNN Prima NEWS Pavlína Wolfová skrytou kandidátkou hnutí STAN, spousta lidí usoudila, že toto mlčky sledovat nemíní, a trápeného Turka naopak podpoří. Z předvolební superdebaty, kde Česká televize nesmyslně pozvala do studia hned tři zástupce z téhož kandidujícího subjektu SPOLU, se také zřejmě žádné hlasy navíc neurodily. Neoblíbená vláda zůstane neoblíbenou tuplem, pokud se ukazuje, jak moc se jí média i nadále snaží udržet u moci a jaké metody k tomu neváhají využívat.

Exemplárním příkladem může být situace na liberálním Twitteru, dnes síti X. Velká většina uživatelů zde volila hnutí STAN, spolu s kroužkováním, jak je u tohoto subjektu běžné. Kroužkováným byl třicetiletý právník Andrej Poleščuk, @andrewofpolesia, původem Bělorus, podporující vyzbrojování Ukrajiny a dodávky zbraní do probíhajícího konfliktu, čímž si získal sympatie tamních gaučových válečníků. Přesto to nakonec nestačilo. Danuše Nerudová zajistila STAN mizerný výsledek, a třetí kandidát se už nedostal. Nyní se proto utěšují eventualitou, že když se Danuše Nerudová stane eurokomisařkou, na její místo postoupí Jan Farský a na místo Farského Poleščuk.

A to je vlastně ikonickým příkladem toho, co dělají špatně. Dosud využívali každé kličky, ústrku, pomluvy či očernění, jen aby bylo po jejich. Zneužívání pravomocí či machinace na Ústavním soudu jsou jen vrcholkem celého ledovce. Ale ono už to spoustě lidí začíná docházet. A tak se jim nyní vše, čím se snažili tu liberální, progresivní revoluci ve společnosti dotáhnout do konce, vrátí jako kyvadlo zpět. Dvaasedmdesát pohlaví nahradil hranatý závodník, který by mohl být příkladem toxické maskulinity, a stejný počet mandátů, jako vládnoucí STAN s prezidentskou kandidátkou v čele,

dosáhla komunistka Konečná, která je ve výsledku na počet hlasů zřetelně poráží. A není divu, jako názory z 50. let nezní ty její, ale zato v pětikoalici duní jak za studené války.

Jedinou zemí, kde mohou liberální média a jejich voliči hovořit o vítězství, je snad Slovensko, ale zde jde tak trochu o vítězství po zápase. Fico jasně zvítězil v parlamentních volbách, a tak ty evropské už nikoho nezajímají. Pro naše politiky je to jasné poselství. Příští parlamentní volby budou hlavním chodem toho, čeho byly ty evropské pouhou ochutnávkou. A co si liberálové a jejich média za uplynulá léta progresivně navařili, to si v nich i snědí, a to do dna.

A protože jsem člověk přející, tak jim to asi i přeji...

AUTOR: Pavel Cimbál

[ZDROJ](#)